

L'Estatut és definitivament aprovat Catalunya ja pot dir que és lliure

Una data històrica

Catalunya, el 1714, va caure en l'esclavatge: les seves llibertats i les seves característiques d'entitat nacional en l'ordre polític, les havia perdut molt abans. La davallada de Catalunya fou lenta, però progressiva i amb la caiguda de Barcelona s'estimbà; però tot estimbant-se reaccionà; el seu esperit va desvetllar-se, i lluny de resignar-se amb la seva desgràcia va encendre's en el pit dels catalans el desig de retrobar-se, l'anhel de tornar a les cimes on Catalunya havia viscut contenta i gloriosa. No hem de detallar el procés lent de la ressurrecció; no hem d'esmentar ara les hores d'angoixa i de dolor, de defalliment i d'optimisme que Catalunya ha viscut en els dos segles llargs que ha durat l'eclipsi de la seva personalitat estatal. Devem dir només en aquests moments de joia incomparable, que Catalunya per un esforç de voluntat del que no n'hi ha exemple en la història, per una perseverància heroica, ha retornat sinó al nivell superior on altre temps va esbategar la seva bandera, en un pujol alterós que li ha de permetre d'arribar sense gran esforç a l'altura cobejada.

L'Estatut obtingut suava, col·loca a Catalunya en posició molt més avantatjosa del que es trobava el 1714, època a la qual hem enyorat i cantat com a fita de les nostres aspiracions collectives. L'Estatut ens retorna més enrera; l'Estatut ens reconeix drets dels quals no gaudiren ja els homes que sostingueren el setge de Barcelona contra els exèrcits de Felip V; l'Estatut, en fi, és l'instrument que refà la nostra personalitat de poble i que ens ha de conduir indefectiblement a la consecució de la llibertat absoluta.

Com no hem, doncs, de sentir-nos contents i joiosos del triomf que acaba d'assolir Catalunya per la via del dret? Com no hem, doncs, de reconèixer en l'Estatut la pedra bàsica de la Catalunya renaixent?

Fins ara tota iniciativa ens era vedada; érem dirigits i totes les energies devien esmerçar-les en blasmar contra qui ens lligava de mans i peus i a demanar que ens deixessin ésser rectors de la pròpia vida. L'Estatut ens afliuixa els dogals i ens permet una llibertat de moviments prou folgada per a que poguem accionar i moure'ns. Benvingut sia l'Estatut! Si sabem ben aprofitar totes les possibilitats que ens ofereix i fer-nos dignes de nosaltres mateixos, Catalunya serà dins de breu temps un poble que meravellarà a tots els estatistes que el contemplin. Si Catalunya no torna a ésser espiritualment més gran i més gloriosa que mai, la culpa no serà de l'Estatut. La culpa serà dels catalans que no haurem sabut fer bon ús de l'instrument que la República posa a les nostres mans.

Aquesta nit, en el ràpid de Reus a Barcelona, passaran els parlamentaris catalans. La Catalunya que sent l'emoció d'aquest moment històric voldrà homenatjar com mereixen els seus llibertadors. Reus també vol ésser-hi i per això a la nit acudirà al pas dels nostres diputats.

El pas dels parlamentaris

Ciudadans:

Avui en el tren ràpid de Madrid passaran per aquesta ciutat, en direcció a Barcelona, els Diputats a les Corts Constituents, que composen la minoria catalana que amb encert, constància i patriotisme han defensat l'Estatut de Catalunya, i han conseguit la seva aprovació. Aquesta Alcaldia es complau en convidar a tot el veïnat perquè a les nou de la vetlla es traslladi a l'estació dels Directes, a l'objecte de saludar ben cordialment els representants en Corts de les terres catalanes en el viatge que avui fan al cap i casal de Catalunya per tal de donar compte de llur meritòria tasca.

La ferma catalanitat del nostre poble fa esperar confiadament serà atesa la indicació d'aquesta Alcaldia, i que, per tant, la ciutat de Reus palesarà la satisfacció que sent amb l'aprovació de l'Estatut de Catalunya que el Govern de la República va prometre al poble català i que és el punt de partida del reconeixement públic de la nostra personalitat nacional.

Reus, 10 de setembre de 1932.—L'alcalde, A. MARTÍ BAIGES.

AMB L'ESTATUT, CATALUNYA RECOBRA LA SEVA
DIGNITAT COM A POBLE I ES PRESENTA AL MON
AMB FESOMIA PROPIA.

FRANCESC MACIÀ

L'aprovació de l'Estatut a Reus

Notes diverses

La nova d'haver-se aprovat definitivament l'Estatut, s'escampà ràpidament per la nostra ciutat. No cal dir que aviat fou el tema de tota conversació i que aviat es comentava amb satisfacció.

Nosaltres rebérem la nova per un telefonema que ens trameté el nostre diputat senyor Loperena, el qual diu així:

"Acaba d'aprovar-se l'Estatut per 314 vots contra 24.—Visca la República.—Loperena."

Després es conegué la notícia per ràdio, donada des de Barcelona pel president de Catalunya, i de seguida es veieren onejar banderes i balcons engalanats.

Es cursaren telefonemes de felicitació entre ells els següents:

"Francesc Macià.—Barcelona.—Foment Nacionalista Republicà la més vella entitat nacionalista de les Comarques tarragonines saluda en

vós el recobriment de les llibertats pàtries.—López, president."

"President Generalitat Catalunya,—Barcelona.— En el moment d'ésser aprovat l'Estatut Autonomia, Centre de Lectura adreça coral felicitació al Govern de Catalunya.—Font de Rubinat, president."

— Sabem que la màquina del tren en el qual passaran avui els parlamentaris catalans, camí de Barcelona, ostentarà una esplèndida decoració que ha estat encarregada al nostre amic, l'escenògraf Josep Rocarol.

— El digne President de Catalunya, senyor Francesc Macià, trameté telegrams de reconeixement al President de la República senyor Alcalà Zamora; al cap del Govern senyor Manuel Azaña; al president de la Comissió d'Estatuts senyor Lluís Bello; al president del Congrés, senyor Julià Besteiro, i al cap de la minoria catalana senyor Lluís Companys.